

(*zaključek*) Prešuštnik je grozna stvar in prekaša najhujše vrste zločinov. Zato naj bo najprej obsojen in nato usmrčen; raje naj se mu sodi, kot da je kaznovan pred razsodbo. Če umre kot prešuštnik, bo s tem jasnejše starševstvo otrok; nihče ne bo dvomil o očetu otroka, če v prihodnosti ne bo več prešuštnikov. Tak zločin je storjen proti skupni naravi, torej naj ga, ko se zgodi, odpravi skupno glasovanje. Bojim se, da bo prešuštnik, če umre brez znanega razloga, pustil za seboj mnoge sebi podobne. Ker ne poznajo razloga za njegovo smrt, bodo drugi z njim tekmovali in kazni tako ne bo konec, temveč začetek zločina.

(Aftonij, 48–51)